

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVÁR, 1951. június 2. szombat. A R A 4 L E J VIII. ÉVFOLYAM, 129. SZÁM.

Hat éves a Bolyai Tudományegyetem

Hazánkban a dicsőséges Szovjet Hadsereg által történt felszabadítása és a népi demokratikus rendszer kialakulása lehetővé tette, hogy a nemzeti kérdés megoldásához lássunk. Pártunk politikája a nemzeti kérdés megoldásában a lenini—sztalini tanításokon és a Szovjetunió példáján alapszik.

A Párt kezdeményezésére a kormány 1945 május 29-én törvényrendeletet adott ki a magyar tanítási nyelvű egyetem felállításáról és egyben intézkedett arról is, hogy ezen az egyetemen, az ország többi egyeteméhez hasonlóan, azonos felkészültségű szakembereket képezzenek ki. A magyar tanítási nyelvű egyetem négy fakultása közül a bölcsészeti, nyelv- és történelmi, jogi-közgazdaságtudományi és a matematika-tervezettudományi karok Kolozsváron, míg az orvostudományi kar Marosvásárhelyen kezdte meg működését.

Szerény keretek között, kis számu tanszeméllyel és hiányos felszereléssel kezdte meg munkálatait az egyetem, melyet az akkori egyetemi hatóságok javaslatára a kormány a haladó szellemű erdélyi magyar matematikus nevével „Bolyai Tudományegyetemnek” nevezett el. A népi demokratikus rendszer kialakulása, megszilárdulása, a Román Népköztársaság kikiáltása, a főbb termelőeszközök államosítása és a tanügyi reform nagy fejlődést biztosítottak a Bolyai Tudományegyetem számára is.

Az 1948-ik évi tanügyi reform átszervezte egyetemünk fakultásait is. Az orvostudományi kar önálló főiskolává alakult, a Kolozsváron működő eddigi három karból pedig nyolc fakultás létesült: matematika-fizika, kémiai, természettudományi, filozófiai, nevelési és lélektudományi, nyelvtudományi, történelmi valamint jog- és közgazdaságtudományi kar. A filozófiai karon belül társadalomtudományi tanszékek, a marxizmus-leninizmus tanszéke, a dialektikus materializmus katedrája és a politikai gazdaságtan tanszéke létesült, amelyek a fakultások hallgatóinak ideológiai oktatását biztosítják. Ugyanebben az évben kapta meg a Bolyai Tudományegyetem harmadik épülettömbjét, a Horea-uti épületét, ahol ma az újonnan létesült karok jórésze működik. 1950 szeptemberében megalakult a földrajz-földtani kar, a pedagógiai főiskola és a matematikai-fizikai kar levelező tagozata.

Ha összehasonlítjuk egyetemünk különböző évekből származó adatait, könnyen megállapíthatjuk, hogy az egyetemi hallgatók száma rohamosan emelkedik. A tanteremek és laboratóriumok berendezése és felszerelése gyors fejlődést mutatja a Párt és a kormány állandó gondoskodásának eredményeként és az új szakkaderek kiképzésével kapcsolatban. Az egyetem megalakulásakor hiányosan felszerelt és gyengébben működő természettudományi tanszékek és laboratóriumok rövid néhány esztendő alatt végleges elhelyezést, az oktatásához szükséges és a tudományos kutatások céljainak megfelelő korszerű berendezést és felszerelést kaptak. A szovjet főiskolai oktatás egyszerű példája alapján a tanügyi reform országunkban lényegesen megváltoztatta az egyetemi oktatást. A főiskolai tanügyi reform elősegíti a természettudományos kiképzést,

növeli a szocializmus építéséhez szükséges természettudományi szakkaderek kiképzését. Így benépesültek a kezdetben alacsony létszámmal rendelkező karok is.

A tanügyi reform új korszerű nyitott egyetemünk életében és a többi hazai egyetemhez hasonlóan a Bolyai Tudományegyetemen is kilenc kar működik. Ezek közül a filozófiai, matematika-fizikai, kémiai és földrajz-földtani karoknak rendkívül nagy szerepük van az öt éves terv és a villamosítási terv megvalósításában. A tanügyi reform biztosította továbbá a Bolyai Tudományegyetemen végzett ifjak részére a magyar nyelvű államvizsga letétele is.

A Párt és a kormány megszeméző gondoskodása és intézkedése folytán megváltozott az egyetemre beiratkozott hallgatók társadalmi összetétele is. A munkás és dolgozó paraszt származású ifjak anyagi támogatása lehetővé tette részükre az egyetemi tanulmányok zavartalan elvégzését. Különböző fokú tandíj, menzadíj, diákotthon kedvezmények és főleg ösztöndíjak folytán a dolgozók gyermekei ma gondtalanul végezhetik főiskolai tanulmányaikat a Bolyai Tudományegyetem hallgatóinak részére az 1946-47 tanévben például csak 200 hely állott rendelkezésre otthonokban, a mostani tanévben azonban már 615 hallgatónak lakik állami diákotthonokban. A tanügyi reform előtt az egyetemi hallgatók nem részesültek állami ösztöndíjban. A most lezáruló tanévben egyetemünknek 908 állami ösztöndíjas hallgatója van, 82 hallgató részesül havi 1000 lejese tanulmányi és hat hallgató havi 5000 lejese Népköztársasági ösztöndíjban az állami ösztöndíjon kívül.

Az élenjáró szovjet tudomány megismerése, a főiskolai reform létesített új kari és tanszéki keret illetve csoportosítás lehetővé tette a hallgatók ideológiai képzését is. A főiskolai tanügyi reform intézkedett az ideológiai tárgyak minden egyes karon és szakon történő bevezetéséről, a filozófiai és társadalomtudományi tanszékek kibővítéséről és megalakult egyetemünkön a marxista-leninista kabinet, amely a különböző szaktárgyak tanszékei és előadások ideológiai kiértékelését és átértékelését végzi.

E közös munka eredményeképpen az egyetemi tanszemélyzet oktatási és tudományos munkája nagy átalakulást mutat. A kezdetben elvont, öncélú, teoretikus és idealisztikus oktatói és tudományos munkát, új, szocialista rendszerű oktatási munka és a gyakorlati élettel szorosan egybekapcsolódó tudományos kutatás váltotta fel. Ennek az új oktatómunkának tulajdonítható, hogy az államvizsgákon a jelöltek a szocializmus építéséhez, az öt éves terv végrehajtásához és a villamosítási tervhez szorosan kapcsolódó kérdéseket dolgoztak fel és oldottak meg sikeresen.

A Román Munkáspárt megszeméző gondoskodása és segítségével lehetővé tette a Bolyai Tudományegyetem dolgozó és hallgatói számára, hogy a román és más nemzetiségű dolgozókkal együtt harcoljanak a szocializmus építéséért és a Szovjetunió vezette békétáborba felsorakozva, együtt harcoljanak a békéért, hazánk dolgozóinak boldog jövőjéért.

PÉTERFI ISTVÁN,
a Bolyai Tudományegyetem tanára

MAJUS 28-IG

10.052.948 állampolgár írta alá a békefelhívást hazánkban

A RNK Állandó Békevédelmi Bizottsága június 30-i ülésén megállapította, hogy a Béke Világfőtanácsának felhívását — melyben békeegyezmény megkötését követeli az öt nagyhatalom között — a Román Népköztársaság 10.052.948 állampolgára írta alá.

A RNK Állandó Békevédelmi Bizottságának június 30-án megkötött felhívását a békeharci bizottságok tagjaihoz és hazánk összes békeharcosaihoz, fokozták tovább a felvilágosító munkát, a RNK egyetlen állampolgára se maradjon ki a Béke Világfőtanácsa felhívásának aláírásából.

Befejezte munkálatait a TTE első kongresszusa

BUKAREST. — A Technikusok Tudományos Egyesületének első országos kongresszusa befejezte munkálatait.

A kongresszus napirendjén több jelentős hangzott el. Így Gh. Cristali professzor mérnök a „Szovjet technika elsajátítása és alkalmazása az öt éves terv teljesítésének biztosítása” címmel, míg Gerendi

KUDINOV SZOVJET MÉRNÖK ELŐADÁSA

A kongresszus résztvevői nagy figyelemmel hallgatták meg Borisz Alexejevics Kudinov mérnök, a szovjet mérnök és technikus küldöttség tagjának „A termelési folyamat megszervezésének alapja a szocialista üzemekben” címen tartott előadását.

Kudinov kifejtette Lenin és Sztálin tanításait a szocialista gazdaság vezetésének szervezeti elveiről, a szocialista társadalom győzelmes építésének és a kommunizmus felső szakaszára való áttérés viszonyai között, majd többek között a következőket mondta:

— A nagy Sztálinnak a termelés szocialista megszervezéséről és főleg a szocialista ipari vállalatok megszervezéséről szóló tanításai elméleti mélységükben és sokoldalúságukban valóban kimeríthetetlenek. A gépépítő vállalat megszervezésének tudománya, a termelés emelkedésének, a termelés minőségének megjavítását szolgáló feltételek és módszerek, az alapok minél teljesebb és minél egyszerűbb felhasználásának, a nyersanyagok, szerszámok, a hajtóerők és az üzemanyag megtakarításának forrásait tárja fel. Ezzel egyidejűleg feltárulnak a lehetőségei a munka-termelési gyengeség növelésének, az önköltségek arányos csökkentésének, a vállalat jövedelmezősége növelésének és a forgóalapok körforgása meggyorsításának, a káderek politikai és kulturális-műszaki színvonala rendszeres és állandó fejlődésének, a szocialista verseny és az összes dolgozó alkotó kezdeményezése lendülte kibontakozásának. Ennek a tudománnak a fejlődésében hatalmas szerepet játszott a termelő erők és a termelő viszonyok közötti teljes harmonia, a szocialista termelőmód fő jellemvonása, amely a nemzetgazdaság fejlődésének háttérben távlatait nyitja meg és lehetővé teszi a tudomány maximá-

Gyula, az Ujító és Feltaláló Bizottság elnöke „Az újítók kezdeményező ereje és a mérnökök és technikusok szerepe ennek kifejlesztésében” címmel tette meg jelentését.

Alexej Kvarintinoff professzor, a Bolgár Népköztársaság Technikusai Egyesületének üdvözlőletét tolmácsolta.

lis felhasználását a szocialista termelés minden ágában.

Romulus Miclea mérnök, a resicai „Sovrommetal” kombinát kohászati szektorának igazgatója, „A technika szerepe a vállalatok ésszerű vezetésében” címen tartott előadást. Rámutatott arra, hogy a gazdasági élet egész menetét az állami terv határozza meg és ez képezi a vállalatok ésszerű vezetésének alapját. Azután részletesen ismertette a technika szerepét a vállalatok ésszerű vezetésében.

Az ülés során felszólalt Waclaw Czernowszki, a Lengyel Köztársaság Legfelső Technikai Szervezet-

MEGVÁLASZTOTTÁK AZ ÚJ KÖZPONTI TANÁCSOT ÉS AZ ÚJ VEZETŐSÉGET

Az új központi tanács ezután összeült és a következő vezetőséget választotta meg: elnök N. Proftir mérnök, akadémiкус, alelnökök: C. Nenitescu, a RNK Akadémiájának levelező tagja, Ion Constantin mérnök, Elie Carafoli akadémikus és St. Balan mérnök, a szabványosítási állami bizottság elnöke, első titkár Oliviu Russu mérnök.

A kongresszus ezután elhatározta, hogy üdvözlő táviratot küld a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és Groza dr. miniszterelnöknek. A kongresszus résztvevői hevesen és lelkesen éltették a Pártot és hazánk dolgozóinak szeretetű vezetőjét, Gheorghiu-Dej elvtársat.

A kongresszus elhatározta, hogy üdvözlő táviratot küld a világ dolgozó szerettei vezetőjének és tanítójának, a béke zászlóvivőjének: Joszif Visszarionovics Sztálinnak. A távirat, amelyet a Szovjetuniótól kapott tudományos és technikai támogatásért érzett hála jegyében szövegeztek meg, a jelenlévők hatalmas tapsorkánja és éljenése kö-

nek főtítkára, aki a lengyel mérnökök és technikusok üdvözlőletét tolmácsolta.

Utána Oliviu Russu mérnök, a TTE első titkára beszámolt a TTE Központi Ideiglenes Tanácsának tevékenységéről. A beszámolót számos hozzászólás követte.

A záróülésen jelen volt Chivu Stoica elvtárs, Emil Bodnaras vezérezredes, Alexa Augustin, Popescu-Doreanu, Szenkovics Sándor és C. Prisnea elvtársak.

A záróülésen felolvasták az alapszabály módosítására jóváhagyott javaslatokat. Az alapszabály szerint az Egyesület ezután a következő nevet fogja viselni: a „RNK Mérnökeinek és Technikusainak Tudományos Egyesülete”. A jelenlévők egyhangúan megszavazták az alapszabályzatot.

Ezek után felolvasták a határozati tervezetet, amelyet a kongresszus résztvevői nagy lelkesedéssel elfogadtak. Utána megválasztották a MTTE új főtanácsát és ellenőrző bizottságát.

zette olvasták fel. Hosszasan éltették a legyőzhetetlen Szovjetuniót és a nagy Sztálint.

N. Proftir mérnök a kongresszus munkálatait kiértékelve hangsúlyozta, hogy a kongresszus munkálatainak pozitív eredményei országunk dolgozóinak hatalmas építő és alkotó lendületét tükrözik.

A záróbeszédet Traian Savulescu professzor mondta, aki rámutatott arra a hatalmas különbségre, amely a haladó tudomány és munka létköre és a kapitalista tudományos munka légköre között fennáll.

Savulescu professzor a továbbiakban hangsúlyozta, hogy tudásainknak a Párt útmutatását követve, az a feladatuk, hogy minél szorosabb kapcsolatot teremtsenek a tömegekkel, munkájukkal szolgálják a nép érdekeit, harcoljanak az imperialista dékadens ideológia ellen, amely a kozmopolitizmusban és a „tudományt a tudományért” elvben nyilvánul meg. Végül rámutatott arra, hogy a Párt által kijelölt uton haladva mérnökeink és technikusaink jelentős mértékben hozzá fognak járulni hazánk felvirágoztatásához, népeink boldogságához és a béke megvédéséhez.

A Magyar Népköztársaság követe átnyújtotta megbízólevelét

BUKAREST. — Patalki László, a Magyar Népköztársaság új romániai követe, dr. C. I. Parhon professzornak, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsa elnökének, P. Constantin-escu-Lasi professzor, Mihail Sadoveanu és Ion Niculi alelnökök jelenlétében, átnyújtotta megbízólevelét.

Az ünnepségen Avram Buneciuc első helyettes külügyminiszter is részt vett.

Résztvett még Marin Florescu, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának titkára is.

A Magyar Népköztársaság követe beszédében rámutatott arra, hogy a magyar és a román nép közötti töretlen barátság fejlődött ki.

A második világháborúban a győzedelmes Szovjet Hadsereg halálos csapást mért a fasizmusra és mindkét nép előtt megnyitotta a szabadság és a haladás útját.

A magyar és román nép egyesített erővel harcol a béke megvédéséért a békétáborban, amelyek élén a Szovjetunió és népeink nagy barátja, Sztálin elvtárs áll.

Dr. C. I. Parhon professzor, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke válaszában többek között a következőket mondta:

„A Szocializmus országainak a fasizmus fölött aratott győzelme, valamint országunknak a dicsőséges Szovjet Hadsereg által felszabadítása, népeink számá-

ra megteremtették a kedvező feltételeket annak, hogy maguk döntenelek sorjában felett és a Szovjetunió által és testvéri segítségével sikeresen ráterjenek a szocializmus építésének útjára.

A román és magyar nép, amelyet szoros barátság fűz egymáshoz, tovább épülnek az egyenlőség és kiszámíthatóság elleni közös harc hagyományait és az összes haladó erőkkel együtt küzdenek a legábrándos imperialisták és titóista ügynökségek háborús terveinek megállításáért és hozzájárulnak a béke hatalmas frontjának megszilárdításához, amelyek élén a legyőzhetetlen Szovjetunió és a világ dolgozóinak lángelméjű tanító mestere, a nagy Sztálin áll.

A baloldali pártok előretörése az olasz tanácsválasztásokon

ROMA. — (Agerpres.) Az olasz belügyminisztérium hivatalos adatai szerint a választóknak több, mint 90 százaléka vett részt a helyi önkormányzati szervek választásán.

Még nem tették közzé a végleges összesített eredményeket, de az ország különböző részeiből érkeznek a választásokról szóló nem hivatalos eredmények. Génova 720 választási körzetéből 690-ben, a baloldali pártok 187.859 szavazatot, a kormánypártok 204.867 szavazatot, az Olasz Szociális Mozgalom elnevezésű fasista párt pedig 3513 szavazatot kapott. Velencében a végleges eredmények a következők: a kormánypárti lista 86.669 szavazatot, a baloldali pártok közös listája 73.010 szavazatot, — ebből a kommunisták 54.637 szavazatot, a szocialisták 16.833 szavazatot, — a haladó demokrata párt pedig 1540 szavazatot kapott (1948-ban a Demokratikus Népfőnt 60.422

szavazatot kapott). A kormánypártok közös listája a következő eredményeket mutatja: keresztény demokrata párt 67.852 szavazatot (az 1948. évi 92.855 szavazattal szemben), saragatista párt 10.524 szavazatot, liberálisok 8293 szavazatot.

Milánóban a keresztény demokrata párt az 1948. évi április 18-i választásokkal szemben 120.000 szavazatot veszített. Hivatalos végleges adatok szerint Milánó választókerületében a keresztény demokraták 238.693 szavazatot kaptak (az 1948. évi 355.156 szavazattal szemben), a Saragat-féle szakadár szocialisták szintén mintegy 14.000 szavazatot veszítettek és az 1948. évi 125.026 szavazattal szemben, most csak 111.185 szavazatot kaptak. A liberálisok listájára ebben a körzetben 49.299 szavazatot esett (az 1948. évi 11.397 szavazattal szemben), a republikánusok pedig 15.069 szavazatot

kaptak (az 1948. évi 14.700 szavazattal szemben).

A milánói körzetben a kommunisták 176.630 szavazatot, a szocialisták 109.669 szavazatot, a baloldali haladó párt pedig 2805 szavazatot kapott. A három demokratikus lista összesen 289.104 szavazatot kapott, míg 1948-ban a Demokratikus Népfőnt szavazatainak száma 278.564 volt. Ez azt mutatja, hogy Milánóban az utóbbi három évben a demokratikus erők megtartották és megszilárdították helyzetüket.

Milánóban 1946-ban, tehát közvetlen a felszabadulás után, a kommunisták 155.000 szavazatot, vagyis 20.000-rel kevesebbet kaptak, mint a mostani választásokon. A keresztény demokraták főleg a szélső jobboldali pártok (fasisták, monarchisták és liberálisok) javára veszítettek szavazatot.

Öt évvel ezelőt halt meg Mihaj Ivánovics Kalinin

Öt esztendővel ezelőtt, 1946 június 3-án halt meg hosszú és súlyos betegség után Mihaj Ivánovics Kalinin, a Kommunista (bolsevik) Párt és a szovjet állam egyik alapítója és vezetője, Lenin és Sztálin hűséges tanítványa és harcostársa.

Kalinin 1875-ben a tveri kormányzóságban (ma Kalinin-vidék) született, Szegényparaszti családból származott és 18 éves korában Petrográdba került az egyik ottani üzembe. Később a Putyilov-művekhez került, ahol kitünő szakismerteivel szerezte magának hírnevet. Ugyanakkor részt vesz a petrográdi marxista körök tevékenységében. Rövid idő múlva az illegális forradalmi munkásmozgalom egyik legnagyszerűbb harcosaként ismerik a petrográdi dolgozók. 1896-ban csatlakozik a Lenin alapította „Munkások Felszabadításának Ligájához”. Két évvel később pedig belép az Orosz Szociáldemokrata Pártba. A politikai rendőrség 1899-ben letartóztatja és tíz hónapi börtönbüntetés után Tbiliszibe száműzik, 1900-ban a tbiliszi forradalmi mozgalom élén áll. Innen 1902-ben Reválba megy és az illegális forradalmi munkásmozgalom vezetője. 1905-ben visszatér Petrográdba és részt vesz az első orosz forradalomban. Egyike a Párt IV. kongresszusa küldötteinek. Két évvel később a munkások szakszervezeti szövetségi központi vezetőségének tagja, majd 1908—1910 között a moszkvai bol-

sevikok illegális szervezetét vezeti. 1910-ben újra letartóztatják és száműzik. 1912-ben a prágai pártkonferencián beválasztják a Központi Vezetőség Politikai Irodájába. Kalinin szorosan együttműködik Sztálinnal és Molotovval a „Pravda” szerkesztőségében és részt vesz a szocialista forradalom előkészítésében és diadalrajuttatásában.

1919-ben Lenin javaslatára Kalinint az Orosz Federatív Szocialista Tanácsköztársaság Legfelső Tanácsa elnökévé, 1928 januárjában pedig a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Prezidiumának elnökévé választják.

Kalinin egész élete szervesen összefonódott a dolgozó emberiségnek a kapitalista rabság ellen vívott felszabadító harcával. A polgárháború befejeződése után, a szocialista építés korszakában Kalinin minden erejét a szovjet rendszer és a szovjet állam megszilárdításának szolgálatába állította. Lenin és Sztálin hű harcosaként fáradhatatlanul küzdött a Párt és a nép ellenségeinek megsemmisítéséért, a szocializmus diadaláért.

Kalinin életét és munkáját a Párt és a munkásoktól iránti hálattal odaadása jellemezte. Tevékenysége örök példaként lebeg mindazok előtt, akik életük célját és tartalmát a kapitalista rabság megszüntetésében, a szocializmus és a kommunizmus ügyének diadalra jutásában látják.

Teodor Körner

Ausztria köztársasági elnöke

BÉCS. — (Agerpres.) A központi választó bizottság közölte az ausztriai elnökválasztások második fordulójának eredményeit. A szavazáson a választók 96 százaléka, vagyis 4 millió 365.127 szavazó vett részt. A Kommunista Párt és a többi haladószellemű szervezetek által támogatott Teodor Körner, a szocialista párt je-

löltje, 2.172.806 szavazatot kapott, míg Gleissner, az ugynevezett „nép párt”, reakciós csoport jelöltje, 2.004.290 szavazatot. Érvénytelennek nyilváníttak 188 ezer 035 szavazatot.

A szavazások alapján Teodor Körnert, Bécs polgármesterét választották meg köztársasági elnöknek.

A koreai hadihelyzet

FENJÁN. — (Agerpres.) A koreai néphadsereg főparancsnoksága május 29-én jelentette, hogy a néphadsereg egységei a kínai önkéntesekkel szorosan együttműködve, az összes frontszakaszokon visszaverik az ellenség heves támadásait és súlyos veszteséget okoznak az agresszoroknak. A front egyes szakaszain az intervenció csapatoknak sikerült túllépni a 38. szélességi fokot.

Május 29-én a néphadsereg léghárító tüzérése lelőtt öt amerikai repülőgépet.

Az iráni nép követeli a kőolajipar államosításának sürgős végrehajtását

TEHERÁN. — (Agerpres.) Huszszekín Mabi, az iráni kőolaj államosításával foglalkozó bizottság elnöke, kijelentette: az angol kormánynak az a lépése, hogy a kőolaj államosításának ügyét a hágai döntőbíró elé terjesztette, része az idegháborúnak, amelynek célja Irán megfélemlítése.

A „France Presse” sajtóiroda jelenti, hogy az iráni nép körében egyre erőteljesebbé válik az imperialistaellenes hangulat. Az iráni nép a

petróleumipar államosításának minél sürgősebb végrehajtását követeli.

Az iráni sajtó naponta türelmetlenségének ad kifejezést a gyakorlati intézkedések halogatása miatt és a kormányt mulasztással vádolja.

Több iráni lap követelte dr. Mosszadik miniszterelnök lemondását, ha nem érzi magát képesnek az államosítási törvény megvalósítására. A Nemzeti Front hivatalos lapja ezt írja:

„Meg kell mutatni az angoloknak, hogy az államosítás bármilyen áron megvalósul.”

Teheránban a haladószellemű szervezetek gyűlést rendeztek. A gyűlés szónokai megemlékeztek az 1933. május 29-én megkötött kőolajipari egyezményről, amelynek alapján az akkori kormány átengedte az imperialistáknak az ország kőolajforrásait. A Teheránban megtartott gyűlésen a dolgozók nagy lelkesedéssel vettek részt. A falakon a következő felírás volt olvasható:

„Szabadítsuk meg a munkásokat az angolok kizsákmányolásától! Dobjunk a tengerbe a bányákukat!”

Az ülésen résztvevők követelték, hogy Mosszadik miniszterelnök adjon engedélyt az összes pártok, beleértve a Tudék néppárt törvényes működésére.

TILTAKOZÓ TÜNTETÉSEKSEL FOGADJA A FRANCIA NÉP A FASISZTA DE GAULLE TÁBORNOKOT

PÁRISZ. — (Agerpres.) De Gaulle tábornok választási propagandakörutra indult Franciaországban és Észak-Afrikában. Az erős rendőri és esendőri fedezet ellenére, mindegyütt, ahol a fasiszta tábornok megfordul, a lakosság tiltakozó tömegtüntetéseket rendez.

A „L'Humanité” jelenti, hogy az északafrikai Oránban május 28-án 1300 dokkmunkás és a város több dolgozója tiltakozó tüntetést rendezett De Gaulle megérkezése alkalmából. Hasonlóképpen fogadták De Gaullet Algírban és másutt is. De Gaulle egyik beszédében a hazatérő Petain szahadálbra helyezését követelte.

A kínai nép Tibet békés felszabadítását ünnepli

PEKING. — Mihelyt a kínai rádióállomások közölték a Tibet békés felszabadítására vonatkozó egyezmény megkötését, a Kínai Népköztársaság számos városában ünnepi gyűlést tartottak. A kínai nép lelkesen fogadta a tibeti kérdés békés rendezését. Pekingben a felvonulás a késő éjszakai órákig tartott. A tüntelők a magukkal vitt feliratos táblákon éltették a Koreában harcoló kínai önkénteseket és követelték Tajván felszabadítását.

„figyelmet” tanúsított Tibet iránt. Az amerikai monopóliumok céltűzése az volt, hogy elszakítsák Tibetet a kínai anyaországtól és katonai támaszponttá építsék ki a Kínai Népköztársaság ellen. Az amerikai imperialistákkal szorosan együttműködtek az angol imperialisták. Egyre több angol és amerikai ügynök árasztotta el Tibetet, az „United Press” amerikai hírügynökség pedig 1949 szeptemberében világáig reptette, hogy „az angolok érdekei fűzik Tibethez.” Lowell Thomas amerikai ügynök, aki MacArthur tokiói vezérkarával állott szoros összeköttetésben, 1949 végén látogatást tett Tibetben, majd New Yorkba utazott, ahol kijelentette, hogy Tibetbe „tanácsadókat és minél több fegyvert kell küldeni egy esetleges „gerillaháborúhoz.”

A VASUTAK ÁLLAMOSÍTÁST KÖVETELIK A KUBAI MUNKÁSOK

HAVANNA. — (Agerpres.) A kubai vasuti munkások követelték az angolok tulajdonában lévő kubai vasutvonalak államosítását. A Saguan helyiségben megtartott gyűlésen a vasuti munkások szakszervezetének küldötte bejelentette, hogy ha a kormány nem valósítja meg sürgősen a vasutak államosítását, akkor az ország négy tartományának vasuti munkásai Havannába mennek és mindaddig nem távoznak, míg követelésüket nem teljesítik.

AZ AMERIKAI-ANGOL IMPERIALISTÁK IZÉLEZTENÜL ARRA TÖREKEDTEK, HOGY TIBETET ERŐSZAKKAL ELZAKÍTSÁK KÍNÁTÓL.

Annak ellenére, hogy Tibet időszámításunk után 461 óra (amikor egy tibeti fejedelmi kínai hercegével kötött házasságot) Kína szervezete része s ezt számos nemzetközi egyezmény — így a Tibet és India határait megállapító 1890. évi szerződés, az 1906-os pekingi angol-kínai egyezmény és az 1907-es angol-orsos szerződés is — megálmadhatatlanul elismerte, az angol-amerikai agressziós politika minden eszközzel Tibet elragadására törekedett.

Az agresszorok terve azonban

Tibet felett felragyogott a szabadság napja...

„ÁZSIA HALOTT SZIVÉNEK”

neveztek egykor a brit utelírások Tibetet, a Belső-Ázsia legmagasabb fennsíkján, 3000 méter magasságban eiferülő kínai tartományt. A több mint egymillió négyzetkilométer területű kopár, kietlen vidék 6—8000 méter magas hegyóriások öleiben pihen, s bár ugyanabban a földrajzi szélességekben fekszik, mint Algír, Sziria és Japán, éghajlata mégis rideg, szélsőséges. A sziklás talaj és a mostoha éghajlat következtében Tibetnek csupán egész csekély része alkalmas földművelésre, a terület túlnyomórésze legelő. Bár területét meghaladja az egymillió négyzetkilométert, lakosainak száma csupán hárommillió. A lakosság túlnyomórésze állattenyésztő, nomád életmódot folytat, a kevésszámú földműves ma is fackékekkel, rögtörő husángokkal dolgozik, úgy, mint elődeké évezredekkel ezelőtt. A parasztok és a nomád állattenyésztők gyakorlatilag a kolostorok és a nagybírtokosok jobbágjai, akik szörnyű kizsákmányolás sulya alatt nyögnek. Ebből a primitív és elmaradott tartományba hozza most el a szabadságot a hős kínai testvér. A Tibet békés felszabadításáról a Kínai Népköztársaság központi népi kormánya és a tibeti helyi hatóságok által május 23-án Pekingben aláírt egyezmény befejezi a Kínai

Népköztársaság kontinentális területeinek felszabadítását és békés eszközökkel megvalósítja a Kínai Népköztársaság területi egységét.

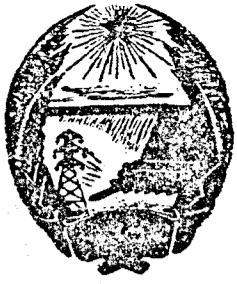
Az amerikai-angol imperialisták mindent elkövettek, hogy megakadályozzák Tibet békés felszabadítását. Az imperialistáknak nemcsak azért fájt a foguk Tibetre, mert jól tudják, hogy gazdag és még alig feltárt természeti kincsekkel — arannyal, ezüsttel, ólommal, kénnel, sóval — rendelkezik, hanem első sorban azért, mert földrajzi fekvése következtében mindig fontos szerepet játszott az imperialista rablók agresszív terveiben. Az angol imperialisták, akiknek politikája Kína gyarmatosítására irányult, már a XIX. század folyamán többször megkísérelték Tibet meghódítását. 1890-ben fegyveres erőszakkal megszállták Tibet déli részét, Szikkimet, 1904-ben pedig angol csapatok vonultak be Lhasszába, a tibeti fővárosba. Ettől kezdve egészen napjainkig az angol imperialisták diplomáciát mesterkedésekkkel, kém- és felforgató tevékenységgel, minden módon arra törekedtek, hogy uralmuk alá hajtssák a tibeti népet.

A második világháború után, amikor a kínai nép Kommunista Pártja vezetésevel szétzuza a Kuomintang-Elíteltet, az amerikai imperialisták kezdtek egyre nagyobb

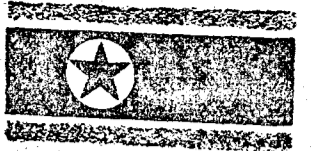
kudarcot vallott. Ezt a tervet keresztülhúzta a Kínai Népköztársaság, az ország békés egyesítését végrehajtó politikája. A kínai központi népi kormány és a tibeti helyi hatóságok között létrejött egyezmény a kínai nép békepolitikájának újabb fényes bizonyítéka és a béke erőinek nagy győzelme. Ez az egyezmény — a lenini-sztálini nemzeti politika tanításainak szellemében — teljes egyenjogúságot, nagyszabású gazdasági és kulturális fejlődést biztosít a tibeti népek, egyben pedig szétzuza az imperialisták Tibettel kapcsolatos terveit. Az egyezmény „a kínai nép szilárd egységének győzelme, ugyanakkor súlyos vereség az imperialisták számára” — állapította meg az egyezmény aláírása alkalmából tett nyilatkozatában Csü Te elvtárs, a kínai központi népi demokratikus kormány elnöke.

AZ EGYEZMÉNY ALÁÍRÁSÁVAL A TIBETI NÉP FELETT IS FELKELT A SZABADSÁG NAPJA.

„Ázsia halott szíve” újra dobog. Az ősi tibeti legenda, amely azt mondja, hogy egy nap messze Észak felől új élet érkezik majd, beköszönt a szabadság, a holdország napja sütt az egész ország felett és a szomorúság kunyhója mindörökké elmerül a vizekben — most valóra válik. A nagy kínai nép felszabadítja évszázados bilincselből a tibeti testvérnépet, hogy megbontathatlan egységben, szilárd közösségben haladjanak előre a győzelem és a szabadság vörös zászlaja alatt a boldog jövő felé.

A KOREAI NÉP HŐSI HARCA

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság állami címere

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság zászlója. A zászló színei: kék-vörös-kék, a színeket elválasztó keskeny fehér sávval. A vörös mezőben fehér alapon ötágú vörös csillag van.

Kínai önkéntesek

(RÉSZLET A „PRAVDA” KOREAI HADITUDÓSÍTÁSÁBÓL)

— Buhao... buhao...
A keskeny hegyi ösvényen nehezen bukácsol az autónk, minden percben az a veszély fenyeget, hogy belezuhannunk a szakadékba. Az északkoreai utak bizony nem autók számára készülték. Még csak lassítja az előrejutást az, hogy az uton szüntelen menetben vonulnak a mosolygó, vidám, kínai önkéntesek. Csak tudnók, mit jelent ez az állandóan ismétlődő szó: buhao... buhao...

Egyszerre csak menthetlenül be ragadunk az utmenti kátyúba. De egy perc múlva már körül fogják autónkat a barátságos, segítségre kész kínai önkéntesek. Nekiirgaskodnak és az autó máris felugrik az utra. Előkerülnek a cigarettásdobozok és megvándul a beszélgetés. Megtudjuk, hogy az a számonkérő ismeretlen szó, amelyet szüntelenül ismétlünk kínai barátaink, amikor elhaladtunk mellettük, nem nagyon hiszolgó bírálat volt kocsivezetői képességeink felett. De sok egyéb is megtudunk. Liu San, egy életesebb kínai paraszt például így beszél:

— A fiam hét éven keresztül harcolt Kína szabadságáért és az amerikaiak kuomintang-lakóinak fegyvere ölte meg. Hát ezek után ölhetett kézzel ülhettem, amikor láttam, hogy az amerikaiak ismét fenyegetik azt a szabadságot, amelyet fiam és fivéreink harcoltak ki?...

Liu San most már tíz napja szállítja két kis hegyi lovával a hadianyagot a harcoló önkénteseknek.

Szun Szon Ri békés kereskedő volt a határmenti Andun városban. Gyümölcsöt és zöldségfélét árult. November 8-án az amerikai légi-erők borzalmasan bombázták az Andunnal szemben fekvő, koreai területen lévő Szinieszu várost. Szun Szon Ri anyja, fivére és családjának több tagja ebben a koreai városban élt. Valamennyien elpusztultak — elevenen elégték — a lángtengerről változott városban. Ezért jött most Szun Szon Ri a kínai önkéntesekkel a frontra, hogy bosszút álljon az amerikai banditákon.

Az önkéntesek sorában találkozunk mukdemi diákokkal, anszani munkásokkal, Ciján és Csonbáj favágói

val. Különösen nagy tömegben jelentkezték az önkéntesek sorába a kínai főiskolák hallgatói. A csangcsumi Pedagógiai Főiskola diákjai közül például ezernél többen cserélték fel a könyvet a fegyverrel.

A kínai nép hősiesen küzd a maga és a testvéri koreai nép szabadságáért. Északkelet-Kína asszonyai is segítik a férfiakat. Ruhát varrnak a katonák számára, hordókat készítenek a sebesülteknek és hátizsákokat, ajándékokat a harcoló csapatoknak. A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek nagy győzelmeiről szóló hírek lelkesítően hatnak a katonákra és a polgári lakosságra egyaránt. A parasztok egyre-másra hozzák rizstartalékjaikat, felajánlják a harcoló katonáknak.

A kínai önkéntesek harcolnak a fronton és pusztítják az ellenséget a hátszágban. Mélyen az amerikaiak háta mögött, Dél-Csolla és Észak-Kenszan tartományokban is feltűntek a kínai partizánok, a Mao Ce Tung és Csu Te-brigád partizánegységei. A partizánok ezrei rombolják az amerikaiak összekötő vonalait, felrobantják a hidakat, a hadianyagot szállító vonatokat, tönkreteszik az utakat, sem nappal, sem éjszaka egy percre nyugalmat sem hagynak az amerikaiaknak.

Az északkoreai városokban és falvakban egyre nagyobb mennyiségben tűnik fel ezekben a napokban egy színes plakát. Kínai hős önkéntes katonát ábrázol, háromszínű koreai zászlóval. Ez a falragasz már jelképpé vált: a kínai és koreai nép testvériségének jelképpé. Ezt másolja a koreai gyerekek, az asszonyok és lányok és minden kis ajándékhoz, amellyel a kínai hőseket üdvözik, mellékelik a testvériség jelképét. Ez a plakát hirdeti, hogy Korea népe a hős kínai önkéntesekkel együtt döntő csapásra készül. Olyan csapásra, amely a kezdetét jelenti annak, hogy teljesen megtisztítsák a koreai földet az intervenció csapatoktól. Korea népe telepleste a nemzetközi imperializmus agresszív terveit és most fele arán is megvédi a béke és a nemzetközi biztonság ügyét.

Kim Ir Szen, a koreai nép és hősiessé szabadságharcának vezetője

AZ EGÉSZ NÉP FELKELT A HAZA VÉDELMEÉRE

Pak Den Aj asszony, aki a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttként részt vett a varsói Békevilágkongresszuson, hosszabb cikket írt a „Literaturnájá Gazeta” egyik legutóbbi számába. A cikkben rámutat arra a halált megvető bátorságra és hősiességre, amellyel Korea népe Kim Ir Szen bátor harcosait és a hős kínai önkénteseket segíti.

Pak Den Aj asszony írásából az alábbi részletet közöljük:

...Az egyik északkoreai faluba, ahol annakidején a néphadsereg főparancsnoksága székelt, mintegy négyezer serdülő korban lévő fiú és lány érkezett a dél-koreai városokból.

Hosszu és nehéz utat kellett megtenniük a kis hazafiaknak, s emellett a front vonalán is át kellett jönniük.

Örömpregő szívvel igyekeztek a gyerekek az ősi Fenjan felé, abban a meggyőződésben, hogy Kim Ir Szen ott találják.

A találkozás egészen váratlanul fölt léte. Egy éjszaka, amikor Kim Ir Szen éppen indulásra készült az egyik alakulathoz, jelentették neki, hogy hatalmas gyermekcsereg közeledik. Kim Ir Szen gépkocsira ült és eléjük hajtatott.

— Hová mentek? — kérdezte Kim Ir Szen az öt körülvéző fiukat és lányokat.

— A főparancsnokhoz megyünk. Adjon nekünk fegyvert! Mi is verni akarjuk az amerikai rablókat!

Kim Ir Szen szeme könnybelábadt...

— Az egész nép felkelt a szülőhaza védelmére, még a gyerekek is fegyvert kérnek! — mondotta...

Az amerikai kannibálok a hitlerista barbárok nyomdokain haladnak

Mindenkit, akiben csak egy szikrája él az emberi érzéseknek, egész világában megrázott a kannibálizmuson sokszorosan túltevő gyilkosságok sorozata, amelyeket az amerikai katonák közel egy éve követnek el Koreában. A gyűlölet és undor, amit ezeknek az állati kegyetlenkedéseknek a sugalmazói és elkövetői ellen mindannyian érzünk, még fokozódott azóta, hogy nyilvánosságra kerültek az anyák és gyermekek elleni szörnyű bűnök. A gyermekek harapófogóval kitépett nyelve, az élve földbe temetett gyermekek sírása, egy kimpói anya két fiának levágott feje, az Oktonni faluban meztelenül végig-hurcolt, majd agyonszúrt Szo Do Dzo asszony árokponton heverő holtteste olyan magasra szította világ-szerte az amerikai monopóliumok urai és zsoldoshadseregük iránti gyűlöletet, amilyenre nem volt példa az utóbbi évtizedekben.

A történelem századaiban sok hódítót láttak és ismertek a népek: A régi Róma zsoldosait, Attila hun-jait, Dzsingiz kán hordáit, a ke-

resztes „vitézeket”, a török martalócokat, Pizarro és Cortez skalpvadászeit, Napoleon „grande armée”-jét, Hitler SS-hadosztályait. De az antik és modern világ minden gyűlölete összevéve is eltörpül ahhoz képest, amilyen lángoló gyűlöletet éreznek az egész világ népei az ujkori kannibalizmus „civilizált” fenevadai ellen.

„Láttam, — mondotta Pak Jun Szik, az öreg koreai paraszt, — amikor unokám a lángokba zuhant. Sohasem felejtetem el a tüztengerben vonagló tehetetlen embereket. Ez volt a legborzalmasabb életbenem.” Mindez akkor történt, amikor a „kiürítésnél” az éhezõ embereket Vonzsuba terelték és ott több mint 2000 fiatal fiút és leányt vasuti teherkocsiba zsúfoltak. Az alkonyat beálltával aztán amerikai repülőgépek gyújtóbombákat szórtek a vagonokra és géppuskatűzzel árasztották el őket.

Az amerikai kannibálok a hitlerista gyilkosok nyomdokaiba léptek. De aki örökölte Hitlerék módszerét, az örökli sorsukat is...

O-ZAN-HVAN:

TÜZEK

Sötét van, dús sötétség.
Az ég ködös, csillagtalan,
De fenn a hegyek kövei között,
Lobog a tűz — és nyugtalan.

Hajdanában, kalózok ellen
Harcoltak bátor ősünk.
S a hegycsúcsra gong került,
Jelezzé, ha a veszély perce ínt.

Ma nincs már veszélyjelző gong,
De tűz lobog ott fenn a hegyeken.
E tüzek — szavak: bátrak, fegy-
verek, —
S a nép Délkoreába ízen.

Nő, kél a szívben a remény,
Zúg a falu, a gyár zajong:
Messziről a szabadság üzen —
és fénylenek a déli csillagok.

És száll a hang most sivar táj
felett,
Majd kertek jönnek, népes városok.
— Fel a fejekkel! Rajta! harcrad!
Vessük szét a yenki-jármot!

A szabad földről jó e tiszta szó,
Susog benne az érő gabona.
„Pusztuljon el innen a szarnok
S a Köztársaság éljen — a Hazá!”

És tűz felel a tűznek Délben is.
Köd szakadoz a déli tájakon.
Lobog a tűz, jó veresen lobog,
s a színe fenn cikáz a lobogón.

Tüzek égnek szerte-széjjel szórva
Végig egész Délkoreán.
Nincs ösvény, út, ahol ne küzdene
Szabadságért — a partizán.

KÖBLÖS BÉLA fordítása.

Halottak, sebesültek és rombadőlt házak az amerikai légi banditák nyomában

Az anyja holtteste mellett életben maradt koreai gyermek vádlón emeli fel tekintését a minden emberről mivoltukból kivonták az imperialisták felé.

Rombadőlt házak, földönfutóvá vált asszonyok és gyerekek jelzik az amerikai légi gangszterek új járt.

Az imperialista légitörő galád támadása után a hős koreai nők részt vesznek a mentési munkálatokban.

A szövetkezeti mozgalom kifejtéséért

Vasile Luca elvtárs beszéde a szövetkezeti központ főtanácsának kibővített ülésén

A fogyasztási szövetkezetek központi szövetsége főtanácsának ülésén Vasile Luca elvtárs miniszterelnökhelyettes és pénzügyminiszter részletes beszédében foglalkozott a szövetkezetek működésével és feladataival.

Beszéde bevezetésében Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta, hogy a Párt és a kormány nagy figyelemmel kíséri a szövetkezetek tevékenységét. Lenínnek és Sztálinnak a szövetkezetről szóló zseniális tanításai alapján, a RMP KV 1949 május 3-5-i plenáris ülésének határozatában, a Párt megszabta a szövetkezeti mozgalom alapvető feladatait. A szövetkezet egyik fő mozgatóereje kell legyen a munkásosztály és a dolgozó parasztság közötti szövetség megerősítésének, a zsírosparaszti kizsákmányolás kiküszöbölésének és a mezőgazdaság szocialista átalakításának.

Ezen a Párt megjelölte uton indult el az új, az igazi szövetkezeti mozgalom, amelynek semmi köze a burzsoázia által a falu kizsákmányoló elemeinek, a kulákságnak a támogatására létesített régi szövetkezetekhez. A régi Incoop felszámolásával, a kulákoknak a szövetkezetek éléről való eltávolításával, az új szövetkezetek a széles dolgozó tömegek mozgalmává váltak. Feladatuk, hogy megszervezzék a falu és a város közötti gazdasági cserét és így megteremtse a munkásosztály és a dolgozó parasztság közötti szövetséghez szükséges gazdasági alap megszállásának előfeltételeit.

A Centrocoop által vezetett szövetkezetek — folytatta Vasile Luca elvtárs — jelentős sikereket értek el főleg a dolgozó parasztság iparcikkékké való ellátása vonalán, valamint abban, hogy mezőgazdasági termékeket vásároltak fel a városi munkásság ellátására.

Ugyiszint fontos feladatot töltöttek be az immár több mint 5 millió beiratkozott taggal rendelkező szövetkezetek a dolgozó parasztságnak a vásárlások útjára, a kollektívizmusra való nevelésében, noha nem állíthatjuk, hogy e tekintetben feladataikat maradéktalanul teljesítették volna.

Az itt lefolyt viták — folytatta Vasile Luca elvtárs — kidomborították a szövetkezeti kérdések színvonalának emelkedését. Általános szólamok helyett az emberek most konkrét dolgokról, a jövedelmezőségről, az önköltségről, a felesleges kiadásokról, stb. beszélnek. Kezdi megismerni a gazdasági folyamatot, kezdenek hozzáértővé válni a kereskedelemben. Ezért tudták felszínre hozni kritikai módon egy a Centrocoop, mint a rajoni szövetségek és az alapegységek hibáit, és hiányosságait.

A továbbiakban Vasile Luca elvtárs egyes jelentős hiányosságokkal foglalkozott, amelyeket a Végrehajtó Bizottság jelentése nem domborított ki kellőképpen. Ráműtött arra, hogy noha a szövetkezetek a dolgozó parasztság millióit tömörítő mozgalmat képviselnek, a dolgozó parasztságot nem támogatták eléggé, hogy megértsék a szövetkezeti mozgalom nem egy állami kereskedelmi szervezet, hanem a dolgozó, főleg pedig a dolgozó parasztság tömegszervezete, amely azért alakult, hogy megakadályozza a parasztság kifosztását a kulákok és az üzérek részéről, hogy iparcikkékké lássa el a falvakat és hogy a dolgozó parasztság kedvező feltételek között értékesíthesse terményfeleslegét. A szövetkezetek által kiküszöböllik a kulákok, aki rendszerint áron alól megkaparintja a parasztrajuját és azt saját meggazdálkodására értékesíti; a szövetkezetek kiküszöböllik az üzért, aki felhalmozza a városból hozott

árut, hogy a paraszt rovására üzérkedjen.

A parasztság egyrésze nem értette meg ezt a dolgot, mert a múlt évig még a szövetkezetek az Incoop régi vezetősége által megvont utakon haladtak, veszteséggel árusították az ipari árukat. A mezőgazdasági termékeket pedig meghagyták a kulák és az üzér kezében, akik ki-méltelenül lehúzták a munkásbőrét. Természetesen ezek a kapcsolatok nem voltak alkalmasak arra, hogy megerősítsék a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségét; nem nyújtottak támogatást a dolgozó parasztságnak és nem elégezhettek ki a munkásosztályt sem. A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége — mondotta Vasile Luca elvtárs — az osztályellenség, a kulákság elleni közös harcban, a szocializmus építéséért folytatott közös munkában alakult ki és erősödik meg. A szövetkezetek nagy hiányossága volt, hogy nem világosították fel erről kellőképpen a parasztságot és ugyanakkor nem értették meg vele, hogy saját érdeke, hogy a szövetkezetek útján és nem a szövetkezeteken kívül bonyolítsa le a termékeserét.

A továbbiakban Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta, milyen gyengeségek származnak abból, ha nincsen szervezetek kapcsolata egyrészt a szövetkezetek és az állami kereskedelem, másrészt pedig a szocialista ipar között. Ebben az értelemben felhozta a nemrégien történt esetet, amikor a cukrot sokkal nagyobb mennyiségben utalták ki a városi állami üzleteknek, mint a falusi szövetkezeteknek. Így az üzérek nagymennyiségű cukrot vásárolhattak fel a városban s ezt aztán kétszeres és háromszoros áron adták el a parasztságnak. Ugyanígy történt az elmúlt évben a petróleummal, amelyet az üzérek 10 lejért vásároltak meg a városban és 110 lejért adták el a falvakon, vagyis 10 tojást követeltek egy liter petróleumért. Ha a paraszt a szövetkezetben literenként beszerezhetne volna a petróleumot, készítőmestert adta volna el ő is a tojást 6 lejért a szövetkezetnek, mert így a petróleum ára nem egészen 2 tojásba került volna neki, míg az üzérek 10 tojást követeltek tőle. Ezzel leplezték volna az üzérreket is és ez egyben erős érv lett volna a szövetkezetek útján történő csere mellett.

Ha azonban a paraszt nem kap cukrot, petróleumot és egyéb szükséges terméket a szövetkezetben, természetesen igyekszik más uton beszerezni ezeket magasabb áron s így ő is magasabb árat igényel termékeiért.

Ennek a helyzetnek csak egy vethetünk véget — hangsúlyozta Vasile Luca elvtárs —, ha felvilágosítjuk a dolgozó parasztságot, hogy a szövetkezeteken kívül lebonyolított gazdasági csereknél kifosztják s ha megbizonyítjuk neki gyakorlati módon, hogy a falusi kereskedelmet meg tudjuk szervezni úgy is, hogy a dolgozó parasztságnak szükséges összes áru kaphatók legyenek a szövetkezetekben.

Vasile Luca elvtárs ezután rámutatott arra a hibára, amikor a kényszerítés útján akarják megteremtetni a szövetkezet és a dolgozó parasztság közötti kapcsolatokat. Megbírálták azokat az egységeket, amelyek ahelyett, hogy felvilágosították volna a juhtenyésztőket a szövetkezetekbe való tömörítés előnyeiről s ezáltal mentesítették volna őket a juhosztyák és hácsok fosztogatásától, nyomást gyakoroltak és kényszerítették a parasztságot, hogy a szövetkezeti karámba adják be a juhokat.

Ott, ahol megértették a politikai munka jelentőségét, ahol az az uton haladtak, hogy fel-

világosítsák a dolgozó parasztságot; a saját érdekéről, a kulák kizsákmányolás elleni közös harcról van szó — az eredmény nem maradt el. Voltak azonban közegek, amelyek megfélemlíttek arról, hogy semmiféle gazdasági akciót nem lehet külön választani a politikai harctól, a dolgozó parasztság nevelésétől; megfélemlíttek arról, hogy tudatosan és nem kényszerrel kell a szocializmus felé irányítani őket.

Általában fel kell számolni minden helytelen módszert a szövetkezetek és a parasztság közötti kapcsolatokban. A parasztságnak meg kell győződnie arról, hogy a szövetkezet az ő saját szervezete. Meg kell érteni vele, hogy a szövetkezetek útján a falusi és a városi kizsákmányolók ellen harcol s hogy termékeiit legelőnyösebben a szövetkezetek útján értékesítheti.

A parasztot érdeklendő kell tenni termékei szövetkezeti értékesítésében. Ezért helyes árpolitikát kell folytatni. Nem szabad meg nem felelő árakat rákényszeríteni a paraszti termékekre a kezünkben lévő ipartermékek alapján s biztos árat, vagy kötelezettséget kiszabni a parasztságra, hogy más árukat adjanak cserébe.

Ezen az alapon nem lehet teljesíteni a felvásárlási tervet, mert a paraszt azt érzi, hogy megrövidítették s folyton arról álmodozik majd, hogy a városba menve, áruját jobb áron adhatja el. Politikai főmunkát kell kifejtetni és felvilágosítani a dolgozó parasztságot arról, hogy a szövetkezetek útján a csere előnyösebb számára, hogy előnyösebb, ha az árut a szövetkezetbe viszi be, mintha az üzérnek adja át. Ezért a szövetkezetek jól el kell legyenek látva iparcikkékké.

Vasile Luca elvtárs a továbbiakban részleteket idézett Lenínnek és Sztálinnak a szövetkezetekről szóló zseniális műveiből s rámutatott arra, hogy a szövetkezeteknek a szövetkezetek tapasztalatainak útján kell haladniuk. A dolgozó parasztságot kollektív szellemben kell nevelniük, meg kell szervezniük a falu és a város közötti cserét, hozzá kell járulniuk a falvak gazdasági és kulturális fejlődéséhez.

Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta: a szövetkezeti mozgalomnak nem az a feladata, hogy üzleteket nyisson, amelyekben néhány eladó elárusítja a kapott árut. A szövetkezeteknek állandóan meg kell felelniük a parasztság nevelésében rájuk háruló nagy feladatnak, hogy a szocializmus útjára térítsék a parasztságot és elősegítsék őket a kis egyéni gazdaságokról a szocialista nagyszemélyes gazdaságokra való áttérésre.

Vasile Luca elvtárs a továbbiakban az áruforgalmi kérdéssel foglalkozott és megírta a szövetkezetekről és egyes állami szervezetekről egyaránt észlelhető monopolista irányzatot, amely akadályt gördít az áruforgalom elé és előnytelen árakat szab a parasztság számára. Ezek miatt a korlátok miatt kerül a paraszt a helyi piacot és igyekszik kerülő utakon keresni az értékesítés lehetőségét, drágábban árul és kevesebbet termel. A kérdés a következőképpen tevődik: a paraszt, miután beszolgáltatta a kötelező állami kvótát, szabadon értékesítheti terméfeleslegét. A parasztot érdeklendő kell tenni abban, hogy többet termeljen helyett, hogy kutyákat tartson, inkább sertéseket és szárnyasokat neveljen. Különben hiába beszélünk az állatállomány fejlesztéséről, a háromfitenyésztésnek szükségességéről, ha az áruforgalmat elfojtjuk és olyan árakat szabunk, amelyek nem ösztönzik a termelőket.

A továbbiakban Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta annak fentosságát, hogy a parasztsággal minél több szerződést kössenek, a felvásárlási árak tekintetében pedig a szövetkezeteknek meg több szabadságot kell biztosítani, hogy fokozhassák a mezőgazdasági termékek vásárlását.

A falvaknak iparcikkékké való ellátásával kapcsolatban rámutatott arra, hogy a tervszerűsítésnek itt lentről kell kiindulnia, vagyis tanulmányozni kell a falvak szükségleteit és olyan áruikkékké juttatni, amelyekre az illető vidéknek szüksége van. A szövetkezeteknek nem szabad mindent a központosított alaptól várniok, hanem ki kell aknázniuk az összes helyi lehetőségeket, fel kell használniok a helyi gyárak hulladékait.

Kössenek szerződéseket ezekkel a gyárakkal, valamint a kisipari szövetkezetekkel, hogy a helyi szükségletek kielégítésére közfogyasztási cikkeket gyártanak. A szövetkezeteknek feladata még begyűjteni mindazt, ami feldolgozható — gyapjút, óskavasat, rongyot, tollat, stb. — és ezeket iparcikkékké változtatni.

A szövetkezeteknek — első sorban a rajonokban és aztán le egészen minden alapegységig — az önálló takarékos gazdálkodás alapján megszervezett felvásárlási szervezetek kell létesíteniük. A felvásárlókat ne alkalmazzák fix fizetéssel, hanem jutalékos alapon és így őket is érdeklendő teszik abban, hogy minél több terméket vásároljanak fel.

A rajoni szövetségeknek sem szabad csak az alapegységek kereskedelmi forgalmából élniök; feladatuk termelő vállalatok és felvásárlás útján saját jövedelmi forrást teremteni maguknak. A rajoni szövetséget úgy kell megszervezni, hogy azok valóban produktív legyenek. Általában harcolni kell a szövetkezeti egységek saját létalapjának megteremtéséért és azért, hogy a ma még sok helyen érezhető, káros bürokráciát kiirtsák.

Vasile Luca elvtárs rámutatott, hogy a szövetkezetek tevékenységét a tartományok és a rajonok közötti árucserére is ki kell terjeszteni. Ha a szövetkezeteket tiltják ettől az árucserétől, akkor — miután az embernek erre az áruforgalomra minden körülmények között szükségük van — majd az üzérkintézik a forgalmat. Ez a helyzet pedig nem alkalmas a munkásosztály és a dolgozó parasztság közötti szövetség támogatására, nem járul hozzá a tömegek szükségleteinek kielégítéséhez; az állam és szövetkezeti kereskedelem hátrányára van.

Hagyni kell tehát — mondotta Vasile Luca elvtárs, hogy a parasztságnál megmaradjon főleg a forgalomba kerüljön és szükséges, hogy a szövetkezeteken keresztül kerüljön forgalomba. Ezáltal az összegek, amelyek a magánosok zsebébe vándoroltak volna, a szövetkezeteket segítik új közfogyasztási cikkeket gyártó termelő vállalatok létesítésében, valamint a munkások és parasztságot anyagi és kulturális színvonalának emelésében. A parasztságnak iparcikkékké való ellátásával kapcsolatban Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta, hogy minden vidéknek olyan áruikkékké kell juttatni, amelyekre az ott élő embereknek ténylegesen szükségük van, nem pedig olyan árukat, amelyeknek nincs jelentőségük és amelyek befagyasztják a szövetkezeti pénzalapot. Ezért komolyan felvetődik a választékok kérdése. Elmult az idő, amikor a paraszt fiamit megvásárolt. Ma kiválasztja az árut, válogat. Ez élet színvonalának növekedéséről tanuskodik. Ezért jóminőségű és a szükségleteket kielégítő választékban kell árut gyártani. Nem elég a tervet csak tónna,

vagy darab szerint teljesíteni, hanem a minőség és a választék tekintetében is teljesíteni kell a feladatot.

Nem helyes, ha a gyár úgy végzi el tervfeladatát, hogy a szövetkezetek és az állami kereskedelem nyakába szózza a rosszminőségű, egy kaptafára készült, eladhatatlan árukat.

Ezért a szövetkezeteknek, az állami kereskedelemnek és a könnyüiparnak együttesen tanulmányozniok kell, hogy minden vidéken milyen áruikkékké iránt érdeklődik a vásárlókörönség és ezekre a helyekre ilyen áruikkékké szállítsanak. A könnyüipari minisztérium létesítsen nagy kereskedelmi lerakatokat és lássa el ezeket mindenféle áruval, hogy minden tartomány kiválogathassa a szükséges áruikkékké. Így elejét veszik annak, hogy olyan vidékekre küldjék az árukat, ahol ezek eladhatatlanok, vagy, hogy az áruk kereszteszék egymást.

A másik hiányosság, amelyet szintén ki kell küszöbölni, a szövetkezeti egységek és az állami kereskedelmi szervezetek, a kereskedelmi minisztérium, a könnyüipari minisztérium, vagy az életmésügyi minisztérium szervei közötti különböző nézeteltérésekből származik. Egyetlen szektornak sem szabad arra törekednie, hogy a másik hátrányára teljesítse a tervét. A kölcsönös segítségnyújtás elve, nem pedig a versengés alapján kell megteremtteni a kapcsolatokat a különböző gazdasági egységek között.

Vasile Luca elvtárs ezután utalt a szállítási terén uralkodó hiányosságokra és hangsúlyozta, hogy a szállítást az önálló takarékos gazdálkodás alapján, önálló szervezetek formájában, rajononként kell megszervezni és ebből a célból bérbe kell adni az egységeknek a szükséges járműveket.

Vasile Luca elvtárs hangsúlyozta, hogy nagy, életéres szövetkezeteket kell teremteni, amelyek sikerrel teljesíthetik a rájuk háruló fontos politikai és gazdasági feladatokat.

A szövetkezeteknek az önköltség, valamint az általános költség csökkentésével szintén állandóan foglalkozniok kell. A beralap csökkentése nem jelenti azt, hogy elbocsássuk a termelő elemeket, vagy csökkentjük a termelő elemek bérét, hanem azt, hogy a fölösleges adminisztratív személyzetet a produktív káderek közé soroljuk és ezáltal méginkább érdekeltté tegyük a felvásárlás és az értékesítés munkájában.

A szállítások jó megszervezésével és a felvásárlási munkának jutalékos alapon való újraszervezésével nemcsak a tervet fogjuk teljesíteni, hanem jelentős mértékben csökkentjük a költséget. Nem lesznek többé veszteséggel dolgozó szövetkezetek, hanem valamennyi hászonnal fog dolgozni. Minden szövetkezetnek meglesz a gazdasági tevékenység kiszélesítéséhez szükséges pénzalapja és így hozzájárul a dolgozó gazdasági, kulturális élet színvonalának növeléséhez. Ilyenformán a szövetkezetek teljesítik majd azt a feladatukat, hogy a dolgozó parasztságot a munkásosztály oldalára állítsák a szocializmusért vivott közös harcban, — fejezte be szavait Vasile Luca elvtárs.

Vasile Luca elvtárs beszédét a jelenlétők lelkes, hosszantartó tapsal fogadták.

Szamosujvár-rajon dolgozói lelkesen készülnek a termésbetakarításra, javítják a gépeket, leleplezik a szabotáló kulákat

A gazdag termés idejében, a legjobb körülmények között, veszteség nélkül való betakarítása érdekében a Szamosujvár-rajoni néptanács hetekkel ezelőtt hozzáfűzte az előkészületek megszervezéséhez. A tavaszi vetési munkák befejezésével egyidőben felhívta a néptanácsok figyelmét az arató- és cseplőgépek, traktorok és más aratóhoz, szükséges szerszámok kijavítására.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Román Népköztársaság minisztertanácsának a növényápolásra, a termésbetakarításra előkészítésére és elvégzésére, valamint az 1951. évi begyűjtési terv végrehajtására vonatkozó határozatának megjelenése után a rajoni néptanács még fokozottabb munkához látott. A határozat szellemében konkrét munkatervet dolgozott ki a termésbegyűjtésre. A néptanács minden egyes tagja, ugyancsak a falusi néptanácsok is a rajoni néptanács végrehajtó bizottságától megkapták a konkrét feladatokat, utasításokat a termésbegyűjtés előkészítésére vonatkozóan.

Minden faluban a községi néptanácsok párttagokból, néptanácsi képviselőkből, szegény- és középparasztokból a szakemberek bevonásával bizott-

ságot szerveztek, amely ellenőrzi az illető faluban a gépjavítások menetét.

A rajoni néptanács ugyancsak két ellenőrző bizottságot küldött a terepre. Az ellenőrző bizottságok tagjai sorrajárák a rajon összes falvait. Ebben az ellenőrző munkában nagy segítséget adtak a bonchidai gépalomás dolgozói, Moraru Aurel és Puscas Ioan, mint szakemberek, minden faluban alaposan átvizsgálták valamennyi gépet, megállapították a hibákat és technikai tanácsot adtak azok kijavításával kapcsolatban. Az ellenőrző bizottság kötelezte a géptulajdonosokat, hogy határidőre javítsák ki gépeiket. A gépjavítások idejében való befejezése érdekében a rajoni néptanács a határozat megjelenése után azonnal megkezdte a gépjavításokhoz szükséges hitelek kiutalását s megadott minden támogatást a tulajdonosoknak a szükséges gépkatrészek beszerzésére. Az ellenőrzés során a bizottság megállapította, hogy azokban a falvakban, ahol a néptanácsok a vetési munkák után mindjárt hozzáfogtak, mint *Derzsén, Némán, Cornesten* és *Száván*, teljesen befejezték a gépek javítását. A magántulajdonban lévő gépek 65 százaléka is már üzemképes állapotban van.

12 darab új kaszát, gondoskodtak zsákokról s megszervezték a munkacsoportokat is, amelyek egymással versenyezve végzik majd az aratást. Konkrét munkatervet készítettek, már tudják azt is, hogy hány nap alatt végzik el a gabonabegyűjtést.

A HIBÁKAT SÜRGŐSEN KIKELL KÜSZÖBÖLNI

A rajoni gépellenző bizottság egyes helyeken, ahol a néptanács nem fordított kellő gondot a termésbegyűjtés előkészületeinek megszervezésére, olyan gépeket talált, amelyek javításához még egyáltalán nem kezdtek hozzá. Így Győc faluban a dési „Alimentara” élelmezési tröszt tulajdonát képező malom cseplőgépe még mindig ott áll a szin alatt, porosan, ahogy az őszszel behuzatták oda. A traktor javításához sem kezdtek hozzá.

A dési „Alimentara” a gépek javítására még csak nem is gondolt. Sem tervet nem készített, sem a javításokhoz szükséges pénzeszegről nem gondoskodott. A malom felelőse azt a kifogást hozza fel, hogy nincs pénzalap. Akkor amikor a dolgozó nép kenyéréért folyó harc győzelméről van szó, megengedhetlen az ilyen mentegőzés, a hiba kimagyarázása. A dési „Alimentara” vezetősége a bírálat és önbírálat szellemében sürgősen intézkedjék mind a traktor, mind a cseplőgép idejében való kijavításáról.

A BONCHIDAI GÉP- ÉS TRAKTORÁLLOMÁS MÁJUS 15-RE BEFEJEZTE A CSEPLŐGÉPEK JAVÍTÁSÁT

A bizottság ellenőrizte a bonchidai traktorállomás gépeit is. A traktorállomás mechanikusai, traktoristái megfeszített erővel dolgoztak az utóbbi hetekben, hogy idő előtt befejezzék a gépek javítását. A traktorokékat, társákat, arató-kötöző- és cseplőgépeket már május 15-re üzembe helyezték. A traktorok javítása is befejezés előtt áll. A javítási munkákban elért eredmények, hogy a gépalomás dolgozói idő előtt fejezték be a gépek javítását, a párttagok például adó, hősies, lankadatlan munkájának köszönhető. Papp Ernő párttitkár, Zálnyi Béla, Felházi János, Puscas Ioan párttagok a munkaidő leteltével sem hagyták abba a gépek javítását. Naponként 2-3 óra önkéntes munkát végeztek. A példaadással állandóan lelkesítették és fokozottabb munkára ösztönözték a gépalomás valamennyi dolgozóját. Az eljárók nagyon sokan követtek. Különösen a fiatal traktoristák, mint *Zároba Ilie, Gáspár Ferenc, Cuișa Elena* IMSZ-tagok, mindig példaadóan dolgoztak.

A pártszervezet irányításával a gépalomás vezetősége a határozat megjelenése után azonnal megszervezte a munkabrigádokat. Minden brigádban három csoport van. Egyik csoport gépekkel arat, a másik cseplőt, a harmadik csoport a tarlóhántást végzi. A minél jobb minőségű munka fokozása érdekében a traktorállomás vezetősége gondoskodik a traktoristák szakmai neveléséről is. Cseplőgépezzel tanfolyamot szervezett, amelynek 19 hallgatója van. Ezenkívül az igazgatóság tíz traktoristát szakmai tudásuk elmélyítésére két és fél hónapra a szálínvárosi Sovromtraktor gyárba küldött.

A bonchidai néptanács a traktorállomás példáját követve és a traktorállomás dolgozóitól kapott segítséggel már május 29-re üzemképes állapotba helyezte a magántulajdonban lévő 3 cseplőgépet is. A határozat megjelenése után a rajoni néptanácsától kapott utasításoknak megfelelően, a bonchidai néptanács már kijelölte a szülőket s széleskörű felvilágosító munkát végző a dolgozó földművesek között, hogy minél jobban felkészüljenek a termésbegyűjtésre. A szűri- és a határidőszervező is folyamatosan van. A szövetkezet is gondoskodik az aratáshoz szükséges szerszámokról. Elegendő kaszát, sarlót és villát szervezt be.

AZ ÖRDÖNGÖSFÜZESI „PETŐFI SÁNDOR” KOLLEKTIV GAZDASÁG TAGJAI IS FELKÉSZÜLTÉK

A párttagok felvilágosító munkáján nyomán a kollektív gazdaság tagjai megértették, hogy a termés-

begyűjtés idejében, veszteség nélkül való elvégzése valamennyiük egyéni és közös érdeke, hazafias kötelessége. A gazdaság dolgozói tudatában vannak, hogy minden szem gabona, amelyet betakarítanak, munkájuk gyümölcsének termését növeli. Már kijavították az összes szerszámokat, a szekereket, vetők-

SZEMET HUNYTA A GÉPJAVÍTÁS ELLENŐRZÉSE ALKALMAVAL A SZENTMÁRTONI NÉPTANÁCS

Vass András községi néptanácsi tisztviselő és még három középparaszt tulajdonát képező cseplőgép kijavításához sem kezdtek hozzá. Vass András néptanácsi tisztviselő és társai ahelyett, hogy példamutatóan, idejében hozzá kezdtek volna a gép üzembehelyezéséhez, egyik napról a másikra halogatták a javítás megkezdését. A néptanács

pedig nem hívta fel Vass András figyelmét a hibára. A szentmártoni néptanácsnak sem szabad különbséget tennie a tisztviselője és más géptulajdonosok között, mert minden gépet meg kell javítani, csak így biztosíthatjuk a termésbetakarítás idejében és veszteség nélkül való végzését.

„AZ EN CSEPLŐGÉPEM CSAK ÓCSKAVASNAK VALÓ”

Ezekkel a szavakkal fogadta Pop Grigore noszolyi kulák a rajoni gépellenző bizottság tagjait. A kulák ravaszul számított. Mivel most a cseplőgép után nem zuhat olyan hasznót, amilyet szeretne és nem szakmányolhatja ki kedve szerint a dolgozó földműveseket, meg akart válni a gépétől. Elkövetett mindent, hogy a cseplőgépet használhatatlanná tegye. Mesterkedésével

szabotálta a cseplésre való előkészületet. Azonban a bonchidai traktorállomás mechanikusai megállapították, hogy a cseplőgép kijavítható. Még is mondták mindjárt hogyan. Pop Grigor kulák mesterkedése nem sikerült, kötelezettséget kellett vállalnia, hogy azonnal hozzáfűz a javításhoz és június 5-re üzemképes állapotba helyezi a gépet.

A DOLGOZÓ FÖLDMŰVESEK LELEPLEZTÉK A BORSAI SZABOTÁLÓ KULÁKOT

A határozat megjelenése után a borsai néptanács a pártszervezet irányításával és a tömegszervezetek támogatásával fokozta a felvilágosító munkát. Gyűléseken ismertették a dolgozó földművesek előtt a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a minisztertanács határozatát, ugyanakkor gondoskodtak a gépek és szerszámok megjavításáról is Borsán és a közigazgatásilag Borsához tartozó falvakban összesen hat cseplőgép van. A jó felvilágosító munka nyomán ebből három már kijavították, kétfő napok alatt üzembe helyezték. A hatodik cseplőgép javítása megkezdett, mert Boehis Alexandru kulák szétverte a gépet és úgy tartotta hettegig. Az ellenőrzés során mindig azt mondta, hogy a javítás folya-

matban van, de a néptanács rájött a szabotálásra s gondoskodott arról, hogy a csalafinta kulák most már ténylegesen megjavítsa a gépet.

*

A gazdag termés idejében és veszteség nélkül való betakarításának egyik alapfeltétele a begyűjtési munkák jó előkészítése, a mezőgazdasági gépalomás idejében való kijavítása. Az idő sürget a gabona nevelésére, beéri, a dolgozó nép kenyéréért folyó harc győzelme arra kótelez minden becsületese dolgozó, hogy eleget tegyen hazafias kötelességének s felkészüljön a Párt határozata szellemében a termésbegyűjtés nagy csatájára.

NAGY BALAZS

Teljesítsük határidő előtt a terv félévi előirányzatát

JUNIUS 8-IG TELJESÍTIK A FÉLÉVI TERVET A „TRIUMF” DOLGOZÓI

Május 28-án a kolozsvári „Triumf” autógyertyagyár dolgozói termelési értekezleten elemezve eddig elért eredményeiket, megállapították, hogy minden kedvező feltételi biztosítva van arra, hogy a bukaresti „Augustus 23”-művek dolgozóinak hazafias példájára határidő előtt, június 8-ig befejezzék első félévi tervelőirányzatukat.

Oláh András, a szerszámosztály mestere, az egész osztály nevében vállalta, hogy június 8-ig teljesítik félévi tervfeladataikat. Hasonló feladatokat vállalt *Czimbalmos Antal*, a presosztály, *Bertalan Sándor*, a II. mechanikai osztály, valamint *Nagy Zoltán*, az automata osztály mestere. A vállalások teljesítésének biztosításáért huszonhaton kötöttek Nina Nazarova szovjet-módszere szerint szerződéseket a gépek szocialista gondozására. Sorak közé tartoznak: *Csiki Erzsébet, Blaga Ilona, Szalontai Ilona, Palovics Rozália* és mások.

*

A DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓI IS ELŐBB FEJEZIK BE A TERVET

A kolozsvári dohánygyár dolgozói is lelkesedéssel csatlakoztak a bukaresti „Augustus 23” művek munkásainak és technikusainak hazafias kezdeményezéséhez. Az 1951. évre eső tervfeladatok felének időelőtti teljesítését a munkások, a technikusokkal együtt tanulmányozták a szakszervezeti csoportgyűléseken egyhangulag vállalták, hogy az első félévi tervet június 25-re befejezzék. Ezzel az első félévben terven felül 9.400.000 lej

értékű dohánygyárt készítenek és a belső erőforrások helyes kihasználásával 2 millió lej értékű megtakarítást érnek el.

A szakszervezeti csoportgyűléseken felszólaló dolgozók egyéni munkaválalásaikkal is kifejezték azt, hogy lelkesedéssel járulnak hozzá az első félévi tervfeladatok időelőtti teljesítéséhez. Így például *Moldován Gavril* és *Câmpian Margit* megfogadták, hogy napi tervelőirányzatukat 45-50 százalékkal túlhaladják és egyben gyártmányaik minőségét is megjavítják. Hasonló vállalásokat tettek: *Nagy István, Vajda Katalin* és még többen.

*

NINA NAZAROVA MÓDSZERÉRE 12 GÉPGONDOZÁSI SZERZŐDÉST KÖTÖTTEK A RATA JAVÍTÓMŰHELYÉNEK DOLGOZÓI

A RATA kolozsvári kirendeltsége javítóműhelyeinek dolgozói, követve a fővárosi „Augustus 23” üzem munkásainak példáját, ők is idő előtt akarják befejezni az első félévi tervet. Ennek érdekében felkutatnak minden belső tartalékot üzemükben, hogy végrehajthassák elhatározásukat. Az elmúlt napokban például a dolgozók 12 új gépgonдозási szerződést kötöttek Nina Nazarova szovjet módszere szerint. A szerződést kötik között az első *Farkas János* esztergyályos volt, aki ígérte, hogy a szerszámok gondozása mellett, fokozottabb figyelemmel kezeli gépét, elvégzi a kisebb javításokat és rendszeresen oloja. Utána *Tasnádi Károly* esztergyályos, *Rusu Traian*, *Vasi Géza* esztergyályos és *Muresan Augustin* esztergyályosok írták alá a szerződést.

A Tudományterjesztő Társaság kolozstartományi fiókja

tevékenyen bekapcsolódik a termésbegyűjtésre vonatkozó határozat sikeres teljesítésének munkájába

A Tudományt és Művelődést Terjesztő Társaság kolozstartományi fiókja szervezési és felvilágosító munkája terén különös figyelmet fordít a vidéki központokkal és a falvakkal való szoros kapcsolat kiépítésére. Az e téren végzett munka eredménye már a gyakorlatban is erőteljesen mutatkozik. Így többek között a társaság gyulai előadója, *Prigoana Aurel* kiemelkedő eredményt ért el munkája során. Nemcsak, hogy a jól megszervezett előadásokon alaposan feldolgozta a munkaterv szerinti ismeretterjesztő anyagot, hanem a további előadások anyagának megválasztásánál már értékes segítséget nyújtott a társaság kolozstartományi fiókjának. *Prigoana Aurel* ugyanis pontos javaslatot tett, hogy a további előadások anyagát a helyi adottságoknak megfelelően válasszák ki. Így — miután azt tapasztalta, hogy a helyi kollektív gazdaság tagjainak nagy nehézséget okoz munkájuk végzésében a hiányos számtani ismeret — javasolta, hogy a társaság siessen a kollektív gazdaság dolgozóinak segítségére és a számtani ismereteket bővítő előadásokat tizenek napirendre. A kolozstartományi fiókot eleget is tett gyulai előadója javaslatának. Elismerésben részesítette alapos és jó munkájáért, de ugyanakkor rámutatott hiányosságaira is. Többek között arra, hogy az előadásokat csak egy nyelven tartatták, kolott a gyulai magyarság számára külön magyarul nyelvi előadásokat is kellett volna szervezniük.

Igen jól alkalmazta az előző és a helyi viszonyokhoz az előadások anyagát *Derzi József*, vlahai tanító, aki júniusi munkatervében a következő témájú előadásokra tett javaslatot: „Az időjárás és annak előreláthatósága” és „az élet keletkezéséről a föl-

dön”. A megfelelő témaválasztás kidomborította, hogy *Derzi József* felismerte azt, hogy a babonás szokások és a különböző áltudományos hiedelmek elleni harcban a felvilágosító munkával lehet csak eredményeket elérni.

A Tudományterjesztő Társaság kolozstartományi fiókjának tervszerű munkája szorosan egybekapcsolódik az időszeri problémákkal. Miután a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a minisztertanácsnak a növényápolásról, a termésbetakarítás idejében való előkészítéséről és elvégzéséről, valamint az 1951. évi begyűjtési terv végrehajtásáról szóló határozata megjelent — a társaság kolozstartományi vezetősége azonnal kidolgozta a határozattal kapcsolatban a társaságra háruló feladatokat és megállapította a határozat, sikeres teljesítését segítő előadások számát és anyagát.

A társaság kolozstartományi fiókja komoly részt vállalt a nagyfontosságú határozat minél szélesebbkörű népszerűsítésének munkájából. Az erre vonatkozó munkaterv szerint a tartomány falvaiban 500 előadás keretében a társaság előadói részletesen feldolgozzák a határozattal kapcsolatos tennivalók tudományos alapját. Az előadások anyagát úgy állították össze, hogy azokon keresztül minél több agrotechnikai módszer népszerűsítésével és az így elérhető nagyobb terméseredmények ismertetésével a falvak dolgozóit, az időszeri munkák gyors és minél tökéletesebb elvégzésére mozgósítsák.

Igy kapcsolódik bele a szocializmus építésébe, az új kenyér biztosításáért vívott küzdelembe a kolozstartományi Tudományt és Művelődést Terjesztő Társaság.

